

FAKULTA PRÁVNICKÁ
ZÁPADOČESKÉ
UNIVERZITY
V PLZNI

JUDr. Vilém Knoll, Ph.D.
katedra právních dějin

Posudek na diplomovou práci

**Michaela Hájková, *Vývoj a postavení prokuratury po únoru 1948,*
Plzeň 2018, 62 s.**

Předloženou práci autorka rozdělila do sedmi částí, včetně úvodu, závěru, seznamu použitých pramenů a literatury a cizojazyčného resumé. Hlavní část pak tvoří tři dále podrobněji členěné kapitoly věnované organizačnímu vývoji prokuratury po únoru 1948, vybraným pravomocem a nástrojům prokuratury a jejímu praktickému fungování.

1

Užitá struktura v podstatě s jistými odchylkami v podobě zaměření na některá užší témata odpovídá osnově uvedené v zásadách pro vypracování diplomové práce. Pokud jde o jazykovou stránku práce, obsahuje místy překlipy a drobné chyby, kterým se však v práci tohoto rozsahu pravděpodobně nelze vyhnout.

Kvantitativní rozsah poznámkového aparátu je relativně odpovídající – 111 poznámek na 55 stranách vlastního textu, přičemž však řada z nich je odkazem na právní předpisy, což bylo možno řešit standardním způsobem v textu (místy tak je i učiněno a dochází tak k dublování odkazu). Rozsahu užitých zdrojů lze pokládat za relativně postačující, s tím, že bylo možno využít více dobové literatury. Pokud jde o formální podobu přehledu zdrojů, lze ho považovat za standardní, vyčlenění dobových tiskovin je asi na místě.

Práce jako celek je psána relativně čtivě, i když dosti popisně, místy poněkud ruší užívání přítomné času, který bylo vhodnější nahradit časem minulým. Práce postihuje zejména vývoj prokuratury z pohledu vývoje její struktury, zbytek je již méně

komplexní, přičemž autorka si jistá omezení stanovila vědomě zúžením části práce na vybrané otázky. Zde je relativně zdařile, i když dosti stručně, postihnuta problematika fungování prokuratury v rámci politických procesů, přičemž se však zaměřuje spíše jen na klíčové období let padesátých. Bez zajímavosti by nebylo zhodnocení obecně postupu prokuratury vůči politickým trestným činům v širší časové perspektivě. Zde by byl patrný postupný odklon od ideologizace spíše ke kriminalizaci činnosti stíhaných osob. Diskutabilní je přitom hodnocení postupu a zejména představa o silné pozici prokuratury v rámci politických procesů. Podceněn zde je vliv sovětských poradců a zejména pak svěření přípravy procesů ve své podstatě i v rozporu s dobovými předpisy ve velkém rozsahu do rukou Státní bezpečnosti, přičemž docházelo v rámci realizace této činnosti v poměrně širokém rozsahu dokonce i k porušování socialistické zákonnosti.

Přes výše uvedené připomínky práci rád připouštím k obhajobě a navrhuji ji v závislosti na obhajobě hodnotit známkou velmi dobře.

Témata k obhajobě:

Všeobecný dozor.

Pravomoci prokuratury v civilním řízení.

